

en Lovs Fortolkning. Altsaa, mine Herrer, kan den nuværende Regjering ick gjøre det omtalte Skridt uden at komme i den største Modsigelse med sig selv, og derfor frygter jeg slet ikke for, at den skal gjøre det. Jeg er overtydet om, at de vestjydske Jernbaner blive anlagte, jeg tør næsten sige, enten vi vedtage denne Lov eller ikke, men det er ikke for at faae de jydske Jernbaner anlagte, at jeg taler for Loven, det er, fordi vi efter min Formening ikke bør negte Regjeringen en Lovs Vedtagelse, som vi saa ofte have fordret, at den skulde komme med til os. Jeg vil ikke have været i Rigsdagen i saa mange Aar og have gjort denne Fordring for pludselig, naar der foreligger en saadan Lov, af uvedkommende Hensyn at stemme imod Loven. Naar vi have den Theori, at det er uretfærdigt at opretholde visse Skatter, som tyngde uforholdsmæssig stærkt paa de mindre Bemidlede, kunne vi da, naar der kommer en Lov, som netop fritager de Ubedlede for at yde noget som helst Bidrag, forsvare at gaa imod en saadan Lov? Lad os lægge Mærke til, at Loven af 2den Juli 1870 fritager Alle dem for Afgift, der paa Landet ikke have over 300 Rd., i Flæskerne og i Kjøbstæderne ikke over 350 Rd. og i Kjøbenhavn ikke over 400 Rd. Indtægt. Skete der nogen Ulykke, hvis der blev anlagt en Jernbane i Vestjylland for Gaardmændenes og de velhavende Borgeres Penge? Led Staten noget væsentligt Tab derved, og var det ikke, naar dette Foretagende kun kunde udføres af den nuværende Regjering ved Hjælp af en saadan Skat, Uret imod Landet at lade dette vigtige Værk, som vi have vedtaget, og som vi have stridt saa meget for at faae gennemført, være uanlagt i et Aar, fordi vi ikke ville udsætte os for at lade de Velhavende betale denne extra Skat? Lader os vogte os for at give de Herrer i den anden Ende af Salen, der sige, at vi ikke tænke paa de mindre Bemidlede's Ret, en Gaandsrækning og give det Udseende af, at der er noget Rigtigt og Sandt i deres Paastande. Jeg vil ikke være med dertil, det er sikkert. — Med Hensyn til mit Standpunkt til denne Sag vil jeg forresten tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg havde troet, at man kunde frem-

tvinge en Sammenhæng imellem Affkaffelsen af Krigstoldskatten og Indførelsen af denne Indkomstskat, idet jeg nemlig havde stillet et Forslag til en ny Paragraf i Loven, hvori der bestemtes, at visse Positioner af Krigstoldskatten skulde sættes ud af Kraft; men den ærede Formand havde formelle Indvendinger dertil, hvis Berettigelse jeg erkjender, og Sagen kunde altsaa ikke komme frem paa den Maade. Jeg havde altsaa ingen anden Udvei end den, at fremstille mit Forslag i saa Henseende som et særligt Lovforslag, og det vil ogsaa blive forelagt det ærede Thing. Jeg vilde ønske, at de ærede Medlemmer af Mindretallet vilde fremkomme med deres Indkomstskattelov her i Thinget, forsaavidt denne Lov skulde blive forkastet, thi da havde de dog gjort Deres for, at vi ikke skulde komme i det Tilfælde, at de Medlemmer af dette Thing, som virkelig ere for en Indkomstskat, ikke skulde have en Gjenstand at godkjende i saa Henseende. Det er ikke hidtil slet; jeg kender ikke ret Grundene dertil, men jeg skal i Dyrigt ikke indlade mig videre paa at bedømme dette. Jeg har kun villet tage Ordet for at udtale mig om det Standpunkt, jeg indtager i denne Sag, hvilket er det, at jeg, aldeles bortset fra Balancen, vil stemme for denne Lov, fordi den, efter min Opfattelse og efter det Demokratiske Opfattelse, som har været her i Folkethinget, saa længe jeg har været der, og saalænge Folkethinget har været til, gaar ud paa den retfærdigste Beskættning. — Jeg har ikke villet blive staaende ved dette Betimelighedshensyn og af den Grund stemme imod Loven, saaledes som de ærede Medlemmer, med hvem jeg meget ofte samstemmer, ville. Det var kun til Forklaring deraf, at jeg har villet udtale disse Ord.

Formanden: Naar det ærede Medlem talte om at stemme imod Lovforslaget af uved-

Rettelse.

Ep. 5562, Lin. 25 f. o.: „skal jeg underrette om“, læs: „har underrettet mig om“.